

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8145/19

לפני :
כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותרים :
1. ד"ר ארנה ברי
2. פרופ' עוזי ארד
3. אביהו בן נון
4. טל ברנח
5. פרופ' בנימין גיגר
6. כרמי גילון
7. פרופ' דוד הראל
8. שי וינינגר
9. פרופ' אילון ועדיה
10. ברק חכמוב
11. פרופ' רבקה כרמי
12. דב מורן
13. אהרון מנקובסקי
14. שלמה מרקל
15. יהושע סובול
16. דוד (דדי) פרלמוטר
17. אדן שוחט
18. פרופ' אהוד שפירא ו-49 עותרים נוספים

נ ג ד

המשיבים :
1. היועץ המשפטי לממשלה
2. ראש הממשלה, חבר הכנסת בנימין נתניהו
3. הליכוד תנועה לאומית ליברלית

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : ג' בטבת התש"ף (31.12.19)

בשם העותרים : עו"ד דפנה הולץ-לכנר

בשם המשיב 1 : עו"ד ענר הלמן ; עו"ד רן רוזנברג ; עו"ד אודי איתן
בשם המשיב 2 ובשם המשיבה : עו"ד מיכאל ראבילו ; עו"ד אבי הלוי ; עו"ד רועי
שכטר ; עו"ד ניבה הלוי : 3

פסק-דין

הנשיאה א' חיות:

האם הדין מאפשר להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת אשר הוחלט להגיש נגדו כתב אישום בעבירות שיש עמן קלון? זוהי השאלה שהעותרים - 67 אזרחים הנמנים לפי הגדרתם עם "קהילת ההייטק, האקדמיה והביטחון" - הציבו במוקד עתירתם. הם עותרים כי בית המשפט יורה בצו הצהרתי כי הדין אינו מאפשר זאת ולחלופין הם עותרים כי בית המשפט יורה ליועץ המשפטי לממשלה לחוות את דעתו בשאלה זו לאלתר.

ייאמר כבר בפתח הדברים כי עתירה זו, אף שהיא מעלה שאלה עקרונית ונכבדה, הינה תיאורטית ומוקדמת מן הטעמים שיפורטו להלן, ועל כן דינה להימחק.

רקע

1. חוק יסוד: הממשלה קובע בסעיף 7(א) כך:

משיש לכונן ממשלה חדשה יטיל נשיא המדינה, לאחר שהתייעץ עם נציגי הסיעות בכנסת, את התפקיד להרכיב ממשלה על אחד מחברי הכנסת שהסכים לכך; הנשיא יטיל את התפקיד כאמור בתוך שבעה ימים מיום פרסום תוצאות הבחירות או מיום היווצרות העילה לכינון ממשלה חדשה, ובמקרה של פטירת ראש הממשלה - בתוך 14 ימים מיום הפטירה.

ככל שלא עלה בידו של חבר הכנסת שעליו הוטל התפקיד לפי סעיף זה להרכיב ממשלה, קובע חוק יסוד: הממשלה הוראות מתאימות נוספות לעניין זה בסעיפים 9 ו-10.

במהלך שנת 2019 התקיימו בישראל שתי מערכות בחירות - לכנסת ה-21 ולכנסת ה-22, אך בעקבות אף אחת מהן לא עלה בידי מי מחברי הכנסת שעליהם הטיל הנשיא את המלאכה - ובהם המשיב 2 ראש הממשלה וחבר הכנסת בנימין נתניהו (להלן: המחשיב) - להרכיב ממשלה. לפיכך, אנו עומדים עתה בתוך שנה אחת בפני מערכת בחירות שלישית לכנסת ה-23, וזאת לאחר שהכנסת קיבלה ביום 12.12.2019 את חוק התפזרות

הכנסת העשרים ושתיים והקדמת הבחירות, התש"ף-2019. בחירות אלו אמורות להתקיים ביום 2.3.2020.

2. הסעד שנתבקש בעתירה שבפנינו נוסח בלשון כללית כמסב עצמו על כל חבר כנסת באשר הוא, אך נימוקי העתירה כולם מכוונים ומתייחסים לעניינו של המשיב ולאפשרות כי גם בעקבות הבחירות לכנסת ה-23 צפוי נשיא המדינה להטיל עליו את מלאכת הרכבת הממשלה. הטעם המרכזי אשר בגינו הוגשה העתירה נעוץ בהודעה שמסר ביום 21.11.2019 המשיב 1 (להלן: היועץ המשפטי לממשלה או היועץ) ולפיה החליט להגיש כתב אישום נגד המשיב בעבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים בפרשה המכונה "4000", ובעבירות של מרמה והפרת אמונים בפרשות המכונות "1000" ו-"2000". על פי הנטען בכתב האישום, ביצע המשיב את העבירות הללו במהלך כהונתו כראש הממשלה וכשר התקשורת. כתב האישום טרם הוגש לבית המשפט וזאת בשל הזכות הנתונה למשיב על פי סעיף 4 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951, שאותה אף מימש, להודיע לכנסת כי הוא מעוניין שתוקנה לו על ידה חסינות מפני העמדה לדין פלילי באישומים הנ"ל.

העותרים טוענים כי יש חשיבות ציבורית עליונה לכך שבית המשפט ולחלופין היועץ המשפטי לממשלה יכריעו בשאלה המועלית בעתירה. זאת נוכח "הנסיבות החריגות וחסרות התקדים אליהן נקלעה המדינה, אשר בשל חריגותן לא ניתנו לצפייה מראש על ידי המחוקק ועל כן לא הוסדרו מלכתחילה בחקיקה". בנסיבות אלו, כך טענת העותרים, זכאי ציבור הבוחרים והנבחרים כאחד, כי תוסר אי הוודאות המשפטית הקיימת בשאלה זו על מנת שהציבור יוכל לכלכל את צעדיו בהתאם לנורמה שתקבע.

3. טרם הגשת העתירה פנו העותרים ליועץ המשפטי לממשלה וביקשו לקבל את עמדתו "בסוגיית סמכותו של נשיא המדינה להטיל את הרכבת הממשלה על חבר כנסת שהוגש נגדו כתב אישום בעבירות שיש עמן קלון". היועץ השיב לעותרים כי מדובר בסוגיה תיאורטית וכי אין בכוונתו להיענות לבקשתם. בעקבות כך הגישו העותרים ביום 8.12.2019 את העתירה דנן. בתגובה מקדמית שהגיש היועץ לעתירה על פי החלטה שניתנה על ידי השופט ע' גרוסקופף ביום 9.12.2019 כשופט תורן, התייחס היועץ לראשי העתירה. ככל שהדבר נוגע למתן חוות דעת מטעמו, ציין היועץ כי נוכח מכלול השיקולים הצריכים לעניין ובתוכם הרגישות המתחייבת מכך שאנו מצויים בתקופת בחירות, הרי שככל שבית המשפט לא ימצא לנכון לדון ולהכריע בשאלות העולות בעתירה בעת הזו, אין גם מקום למתן חוות דעת מטעם היועץ לגביהן. ככל שהדבר נוגע למתן צו הצהרתי על ידי בית המשפט באותן שאלות, ציין היועץ כי קיימים שיקולים לכאן ולכאן שאותם

מנה בתמצית בתגובתו, אך בחר שלא לנקוט עמדה בעניין זה באומרו כי ההכרעה בשאלה המקדמית האמורה מצויה בלב שיקול הדעת השיפוטי.

בעקבות התגובה המקדמית שהגיש היועץ הורה השופט ע' גרוסקופף על קביעת העתירה לדיון בפני הרכב וכן הורה כי היועץ יגיש לפני הדיון שייקבע "הודעה מתכללת" מטעמו. הדיון בעתירה נקבע בפנינו ליום 31.12.2019 וימים ספורים לפני כן הגיש היועץ "בקשה והודעה" בה ראה לציין כי הגשת הודעה מתכללת מטעמו מקדימה את המאוחר משטרם הוצא צו על-תנאי בעתירה המורה לו לעשות כן. עמדתו זו של היועץ היה בה טעם ועל כן הורינו בהחלטתנו מיום 26.12.2019 כי הדיון הקבוע בעתירה "יתקיים על פי המתכונת המקובלת של דיונים בעתירות שטרם הוחלט האם להוציא בהן צו על תנאי".

4. למען שלמות התמונה יצוין כי טרם הדיון הוגשו לנו מספר בקשות להצטרף להליך כמשיבים או כידדי בית משפט. בקשות אלו נדחו רובן ככולן, למעט בקשתה של המשיבה 3 - "הליכוד – תנועה ליברלית לאומית" (להלן: המשיבה), שעל צירופה הורנו ותגובתה המקדמית לעתירה, כמו גם תגובת המשיב, הוגשו כנדרש טרם הדיון.

5. המשיב טוען כי דין העתירה להידחות על הסף ולחלופין לגופה. לגישתו הסוגיות המועלות בעתירה אינן שפיטות מבחינה נורמטיבית ואף לא מבחינה מוסדית. על אחת כמה וכמה נכון הדבר לגישת המשיב, מקום שבו נדרש בית המשפט להתערבות בשיקול הדעת הנתון לנשיא המדינה על פי סמכותו הייחודית להחליט על מי מחברי הכנסת יש להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה. עוד טוען המשיב כי העתירה מוקדמת ותיאורטית, מן הטעמים שפורטו לעיל בתגובתו של היועץ והוא מוסיף וטוען כי לגופם של דברים אין מניעה להטיל עליו בעתיד את מלאכת הרכבת הממשלה, בין היתר, נוכח הוראות חוק יסוד: הממשלה בשילוב עם סעיף 4 לחוק הממשלה, התשס"א-2001.

המשיבה טוענת כי החלטת הנשיא להטיל על חבר כנסת להרכיב את הממשלה היא החלטה חוקתית ולא מינהלית, ועל כן אין להחיל עליה מבחנים מינהליים שהעותרים טוענים להם. עוד נטען כי מדובר בסוגיה לא שפיטה וכי גם לגופם של דברים אין מניעה להטיל על המשיב את מלאכת הרכבת הממשלה.

6. במהלך הדיון שהתקיים בפנינו ביום 31.12.2019 התבקשו הצדדים למקד את טענותיהם בשאלה המקדמית והיא - האם יש מקום כי בית המשפט יידרש בעת הזו לסוגיה המהותית שהועלתה בעתירה. הצדדים נדרשו בטיעוניהם לשאלה מקדמית זו. העותרים סברו כי מן הראוי להכריע בעתירה לגופה וכי מן הטעמים שפורטו בעתירתם

יפה שעה אחת קודם. היועץ ציין כי ככל שהוא מתבקש להתייחס לשאלה המקדמית, הוא סבור כי מדובר לעת הזו בעתירה תיאורטית ומוקדמת, אשר אין מקום כי בית המשפט יידרש אליה. ואילו המשיב והמשיבה סברו כי יש לדחות את העתירה על הסף, אך לא משום היותה תיאורטית ומוקדמת, אלא מן הטעמים שפירטו בתגובתם בדבר אי שפיטות ובדבר היעדר עילה.

דיון והכרעה

7. בשיטת המשפט הישראלית אין הסדר מפורש לפיו נותן בית המשפט חוות דעת עקרונית או מופשטת (Abstract judicial review). זאת בניגוד למדינות רבות אשר בשיטתן המשפטית מעוגן הסדר כזה והוא מאפשר לרשות שלטונית לפנות לבית המשפט בשאלה הנוגעת לחוקיות או חוקתיות של פעולתה (ראו, למשל, בקנדה - סעיפים 53-54 ל- Supreme Court Act (R.S.C., 1985, c. S-26); בגרמניה - Article 93 I Nr. 2 Grundgesetz (Basic Law); סעיף 61(2) לחוקה הצרפתית). עם זאת, ניתן להצביע על מקרים ספורים שבהם נענה בית המשפט העליון בעבר במסגרת עתירות לבג"ץ לפנייתן של רשות שלטונית דוגמת ועדת הכנסת וחיווה את דעתו בשאלה עקרונית (ראו: בג"ץ 5368/96 פנחסי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נ(4) 364 (1996); בג"ץ 3966/98 אמיתי – אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נ' ועדת הכנסת, פ"ד נב(3) 529, 544 (1998)) אם כי גם באותם מקרים, הוגשו העתירות מלכתחילה נגד החלטה קונקרטית של רשות מוסמכת. היועץ המשפטי לממשלה מצידו ציין בפניו כי ככל שהנשיא יבקש זאת ממנו בכוונתו להגיש לו חוות דעת בסוגיה נושא העתירה, אותה יגבש בשיתוף עם היועצת המשפטית לנשיא ועם היועץ המשפטי לכנסת.

העותרים - שאינם רשות שלטונית אלא גורמים פרטיים - מנסים לצייר את עתירתם כעתירה עקרונית מופשטת, וככזו דינה להיכשל ולו מטעם זה בלבד. אלא שבפועל העתירה שבפנינו מכוונת כל כולה כלפי האפשרות כי הנשיא יטיל על המשיב להרכיב את הממשלה הבאה, ועמדנו על כך בפתח הדברים. על כן, השאלה המקדמית שאליה יש להידרש היא האם דין העתירה להידחות או להימחק על הסף בהיותה תיאורטית ומוקדמת, כטענת היועץ המשפטי לממשלה.

8. ככלל, עתירה המוגשת לבית המשפט לפני שהרשות המוסמכת קיבלה החלטה סופית לגוף העניין היא עתירה מוקדמת שבית המשפט לא יידרש לה (ראו, למשל, בג"ץ 3057/93 דיאמנט נ' שר החינוך והתרבות, פ"ד מז(3) 525 (1993); בג"ץ 2285/93 נחום נ' ראש עיריית פתח תקווה, פ"ד מח(5) 630, 644 (1994); בג"ץ 5709/09 אבו זעיתר נ' שר

הפנים, פסקה 4 (17.1.2010); יואב דותן "עתירה כללית ופוליטיקה שיפוטית בבית המשפט הגבוה לצדק" עיוני משפט כ 93, 95 (1996)). כמו כן, ככלל אין בית המשפט נוהג לדון בעתירות בעלות אופי תיאורטי. עתירה תיאורטית הוגדרה בפסיקה כ"עתירה אשר אינה נדרשת לפתרון סכסוך בר-קיימא בעת העיסוק בה. היא אינה מתבססת על מערכת עובדות ספציפית, ואינה כרוכה בבקשת סעד קונקרטי, אלא מעלה שאלה משפטיות, בעלת אופי כללי, ללא קשר הדוק לנסיבות מקרה מסוים" (בג"ץ 1181/03 אוניברסיטת בר אילן נ' בית הדין הארצי לעבודה, פסקה 30 (28.4.2011) (להלן: עניין בר אילן); כן ראו בג"ץ 6055/95 צמח נ' שר הביטחון, פ"ד נג(5) 241, 249 (1999) (להלן: עניין צמח); ע"א 6426/13 קבוצת עזריאלי בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים (25.8.2014); בג"ץ 1853/02 נאוי נ' שר האנרגיה והתשתיות הלאומיות (8.10.2003) (להלן: עניין נאוי); להרחבה ראו יצחק זמיר "ביקורת שיפוטית בעניינים תיאורטיים" ספר סטיב אדלר 583 (2016) (להלן: זמיר)). כך הוא המצב למשל כאשר בית המשפט מתבקש להכריע בעניין כלשהו על בסיס עובדות מסוימות, אך אלו עובדות בכוח, כלומר עובדות משוערות (היפותטיות), שאין כל ביטחון כי יתרחשו, וייתכן שיתרחשו בצורה שונה (ראו זמיר, בעמ' 592; בג"ץ 3429/11 בוגרי התיכון הערבי האורתודוכסי בחיפה נ' שר האוצר, פסקה 33 (5.1.2012)).

לא מן הנמנע שעתירה מסוימת תהא עתירה תיאורטית - קרי עתירה שאינה נדרשת לפתרון סכסוך בר קיימא בעת העיסוק בה, וכן עתירה מוקדמת, המוגשת לבית המשפט בטרם קיבלה הרשות המוסמכת החלטה סופית לגופו של עניין (אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המנהלי, כרך II – עילות הסף 190 (2008)). נוכח הקירבה הרעיונית הקיימת בין שתי עילות הסף הללו, פעמים רבות אף מתנהל הדיון בהן בצוותא חדא (ראו למשל בג"ץ 2655/06 נועם נ' היועץ המשפטי לממשלה (27.3.2006); עניין דיאמנט, בעמ' 527).

9. בעניין בר אילן עמד בית משפט זה על כך ששיקולים מיוחדים עשויים להצדיק עיסוק בנושא מסוים על אף שההכרעה בו אינה מחויבת לצורך עניין קונקרטי. כך למשל הוכרו בפסיקה חריגים לכללים שפורטו מקום שבו אי ההכרעה עלולה לסכל כל דיון עתידי בשאלות אלה או כאשר מדובר בעניין בעל חשיבות עקרונית שעשוי לחזור על עצמו, אך הוא על פי טבעו קצר מועד (עניין בר-אילן, בפסקה 31 והאסמכתאות שם; דנג"ץ 4110/92 הס נ' שר הביטחון, פ"ד מח(2) 811, 816 (1994)). ואולם, העובדה לבדה כי מדובר בסוגיה משפטית חשובה אינה מהווה טעם מספיק בהקשר זה.

10. במקרה שלפנינו העובדות שאותן יש להציב "במשוואה" על מנת לגזור מתוכן את הדין בשאלה שהועלתה בעתירה, אינן ידועות כולן לעת הזו. המאורע שלגביו ניצב סימן השאלה הגדול ביותר הוא הבחירות הקרבות. איש אינו יודע מה תהיינה תוצאות הבחירות לכנסת ה-23 ומי יהיה חבר הכנסת שעליו ימליצו רוב סיעות הבית להרכיב את הממשלה. על כן, גם אם השאלה המשפטית כשלעצמה היא שאלה נכבדה, היא תיאורטית בעיקרה ואינה נדרשת להכרעה בשלב זה. למסקנה דומה הגיע לאחרונה בית המשפט בבג"ץ 7871/19 רפול נ' ראש הממשלה (12.12.2019), שם נתבקש, בין היתר, להורות ליועץ המשפטי לממשלה "להוציא חוות דעת שתקבע, כי חבר כנסת שמואשם בעבירות של שחיתות שלטונית וטוהר מידות אינו כשיר לקבל לידי מנדט מנשיא המדינה והכנסת להרכיב ממשלה חדשה" (שם, פסקה 4).

כל אחד מהנעלמים הללו במשוואה העובדתית משפיע על הסוגיה שהציבו העותרים לפתחנו והוא אף עשוי ליתרה כליל. ההכרעה בה בעת הזו לא תוכל, אפוא, להקיף את מכלול העובדות הנדרשות לעניין.

11. דין העתירה להידחות גם בשל היותה מוקדמת. כפי שצוין בפתח הדברים, על פי חוק יסוד: הממשלה, הנשיא הוא הגורם המוסמך להטיל על אחד מחברי הכנסת את מלאכת הרכבת הממשלה. מטבע הדברים, משהבחירות טרם התקיימו וטרם נודעו תוצאותיהן, הנשיא טרם נועץ בנציגי הסיעות וטרם נדרש לשאלה שמציבים העותרים.

העותרים מבקשים ללמוד גזירה שווה לענייננו מפסקי דין שונים העוסקים בהמשך כהונתם של נבחרי ציבור לאחר שהוגש נגדם כתב אישום ובהם: עניין דרעי (בג"ץ 4319/93 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל (8.9.1993)), עניין פנחסי (בג"ץ 4267/93 אמיתי - אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נ' יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל (8.9.1993)) ועניין ראשי הערים (בג"ץ 4921/13 אומ"ץ אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי נ' ראש עיריית רמת השרון, יצחק רוכברגר (14.10.2013)). ככל שהדבר נוגע להיותה של העתירה מוקדמת, אין הנדון דומה לראיה ודי אם נאמר כי באותם המקרים, בשונה מן המקרה שבפנינו, דן בית המשפט בעתירות הנוגעות להחלטות קונקרטיות של רשויות שהוסמכו לכך מתוקף הוראת חוק, ולהמשך כהונתם של נושאי משרה בתפקיד למרות כתב אישום שהוגש נגדם. לעומת זאת, בענייננו החלטה כזו כלל אינה עומדת על הפרק בעת הזו ולמעשה טרם נולדו התנאים המאפשרים את קבלתה.

12. משהגענו למסקנה כי העתירה היא תיאורטית ומוקדמת, יש לבחון האם למרות זאת מן הראוי לדון בה בשל החשיבות הציבורית הרבה הכרוכה בה וזאת כחריג לכללים שעליהם עמדנו בהקשר זה.

החריגים לכלל השולל דיון בעתירה תיאורטית או מוקדמת מתפרשים על דרך הצמצום, וכפי שכבר צוין העובדה כי מדובר בסוגיה משפטית חשובה אינה מהווה טעם מספיק לצורך דיון בעתירה (עניין בר אילן, פסקה 31). כך למשל, בעניין נאוי ביקש היועץ המשפטי לממשלה להכריע בעתירה שהפכה תיאורטית נוכח "החשיבות הטמונה בהבהרת הדין החל בנסיבות" בהדגישו כי מדובר בסוגיה עקרונית, אך בית המשפט דחה את העתירה וקבע:

"הכלל הבסיסי הינו כי בדרך כלל בית המשפט לא ידון בעתירה, אף אם הייתה אקטואלית, משעה שנעשתה תיאורטית ... כלל זה חל גם לגבי עתירות המעלות שאלות משפטיות חשובות ועקרוניות ... נראה כי במידה שתעורר שאלה כזו בעתיד ניתן יהיה להכריע בה על בסיס העובדות שילוו אותה" (שם, פסקה 3).

אכן, הסוגיה המועלית בעתירה שלפנינו היא סוגיה עקרונית וחשובה. היא נוגעת לעקרון שלטון החוק, לטוהר המידות של נבחרי הציבור ולאמון הציבור במוסדות השלטון. משכך היא נוגעת לליבת ערכי היסוד שעליהם מושתת שיטת המשפט שלנו ועל כן אין ממש בטענת המשיב והמשיבה כי מדובר בסוגיה שאינה שפיטה. עם זאת, בהשאלה מאמרה מוכרת בתחום אחר - מערכת בחירות היא "ממלכת אי הוודאות". העותרים רואים בהסרת אי הוודאות בסוגיה המשפטית כחזות הכל, ואולם בהקשר זה יש לזכור כי על פי שיטת הבחירות הנוהגת בישראל, ההצבעה היא לרשימות מפלגתיות ולא בחירה ישירה במועמדים לראשות הממשלה וכי המשיב כשיר להתמודד בבחירות הקרובות בראש רשימת המשיבה בהיעדר מגבלה בחוק האוסרת עליו לעשות כן, תהא אשר תהא ההכרעה בסוגיה אשר הועלתה בעתירה. עוד יש לזכור כי התפתחויות עובדתיות כאלה ואחרות עשויות להשפיע על הרלוונטיות של ההחלטה ועל מידת התאמתה לתמונת המציאות. ולבסוף, בית משפט זה כבר פסק בעבר כי תקופת בחירות היא תקופה רגישה מבחינה פוליטית, ועל כן מן הראוי כי ינהג באיפוק ובריסון (בג"ץ 1400/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה, פסקה 17 (6.3.2006)). גישה זו נכונה, ואולי ביתר שאת, נוכח התקופה הרגישה והמורכבת ביותר שבה נתונה כיום מדינת ישראל מבחינה פוליטית, תקופה אשר אין לה אח ורע בהיסטוריה השלטונית שלנו.

13. סיכומם של דברים: לעת הזו דין העתירה להימחק על שני ראשיה - זה הנוגע לצו ההצהרתי אשר נתבקש כי יוצא על ידי בית המשפט, ומאותם טעמים גם זה המורה ליועץ המשפטי לממשלה ליתן את עמדתו.

לפל זמן, ועת לבל-חפץ תחת השמים (קהלת, פרק ג', פסוק א').

העתירה נמחקה, אפוא, ללא צו להוצאות.

ניתן היום, ה' בטבת התש"ף (2.1.2020).

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה

ה נ ש י א ה